

eugenia **myssak**

10

Wystawa malarstwa Eugenii Myssak jest przeglądem ostatnich lat twórczości tej seniorki naszego środowiska plastycznego. Prace powstałe po studiach w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych aż do czasów wojny nie zachowały się.

Zniszczone zostały w czasie okupacji. Zebrany na wystawie zestaw obrazów jest jednak tak charakterystyczny i zwarty tematycznie i formalnie, iż można go uznać chyba za reprezentatywny i określający sylwetkę twórczą malarki.

Obrazy wykonane są na płótnie bądź na płacie techniką olejną. Tematycznie dzielą się na trzy grupy: portrety — głównie dzieci, pejzaże i kwiaty. Szczególnie kwiaty i portrety dziecięce stały się synonimem twórczości Eugenii Myssak. Wszystkie obrazy malowane są z natury. Stąd świeżość i autentyzm kwiatów, duże podobieństwo a szczególnie uchwycenie cech psychicznych małych modeli, realizm martwych natur uzupełniających kwiatowe kompozycje.

Kompozycje te są spokojne i wyważone, nie nastawione na zewnętrzny blichtr lecz ukazywanie wartości wewnętrznych, przeżyć twórcy, ciepła i sympatii wobec osoby portretowanej, urzeczenie naturą. Stąd chyba ich miękki, pastelowy koloryt oraz wrażliwy i subtelny gatunek formuły malarskiej spowijającej przedstawione tematy jakby lekką, przezroczystą mgiełką.

Warsztat malarski oparty na tradycji malarstwa portretowego i pejzażowego poparty dużą pracowitością i talentem ukazał, iż autentyczna twórczość artystyczna istnieje niezależnie od wieku. A im dłużej przetrwa tym jest dojrzalsza i bardziej indywidualna.

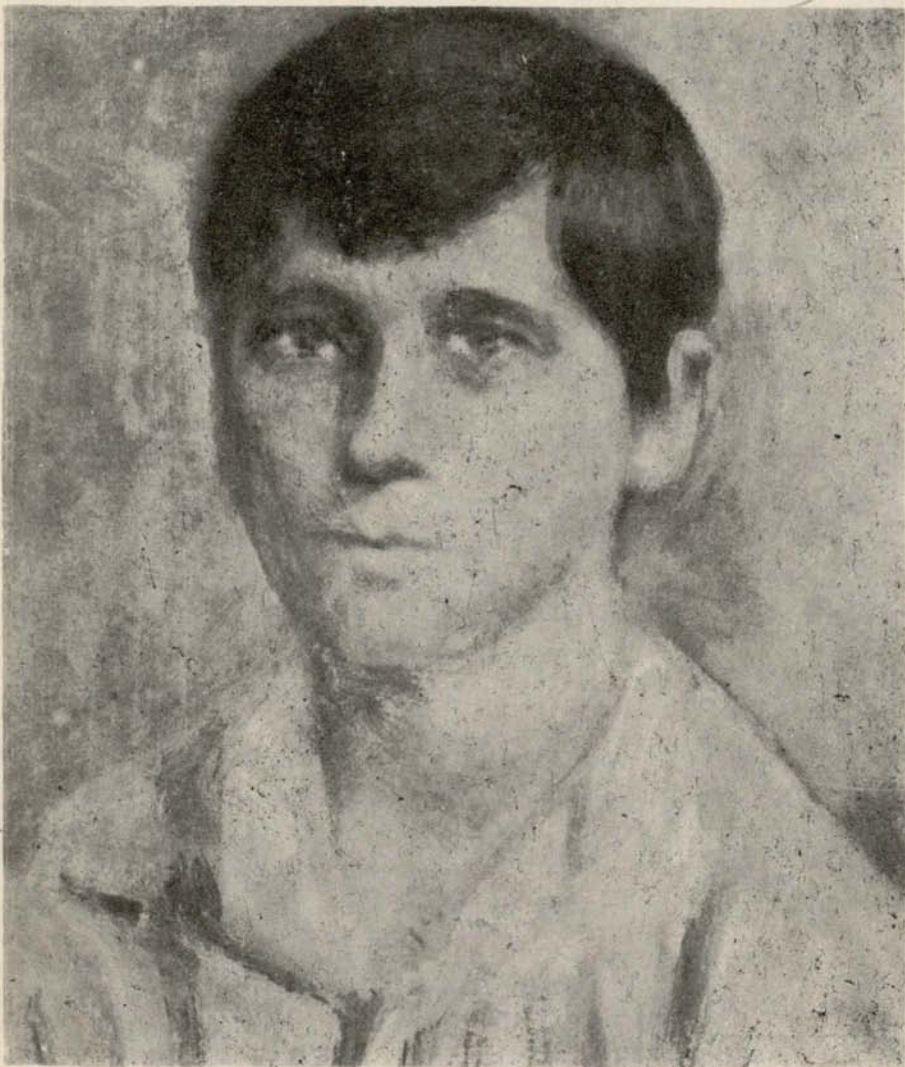
Twórczość Eugenii Myssak tym bardziej skłania do refleksji ponieważ szczerść i świeżość jej wypowiedzi plastycznej zdaje się być ponadczasowa, jest imperatywem nie tylko wobec twórczości ale chyba i życia, środkiem ekspresji wobec świata — czymś czego czas się nie ima.

Irena Klisowska

12

13

EUGENIA MYSSAK

ul. Lwowska 6
Gryfów Śląski

15

Urodzona 24 grudnia 1894 roku w Ustianowej. Studia artystyczne w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem Profesorów Władysława Jarockiego, Józefa Mehoffera i Zbigniewa Pronaszki. Większość życia poświęciła pracy pedagogicznej. Uprawia malarstwo sztalugowe, dominująca tematyka: kwiaty, pejzaże, portrety.

Wystawy indywidualne:

Lwówek Śląski — w latach 1973/74

Wrocław — 1975

Jelenia Góra, Galeria Sztuki Współczesnej KMPiK — 1977

Jelenia Góra, Galeria Sztuki BWA — 1979

W latach 1979 — 1981 wystawy indywidualne w galeriach terenowych BWA — Bolesławcu, Kowarach, Zgorzelcu, Krzeszowie, Pisarzowicach, Klubie Garnizonowym w Jeleniej Górze, Bogatyni, Lubomierzu, Komitecie Wojewódzkim PZPR w Jeleniej Górze, Zakładach Włókien Sztucznych „Chemitex — Celwiskoza”, Świerzawie.

Lwówek Śląski, — 1979, 1980, 1981

Udział w wystawach:

Drezno — 1976

Jelenia Góra, BWA I Prezentacje Jeleniogórskie — 1977

Zelona Góra, Plastycy Jeleniogórscy Prezentują, BWA — 1977

Lubań, Wystawa Środowiskowa — 1978

Jelena Góra, II Prezentacje Jeleniogórskie, BWA — 1979

Drezno, Galeria Zwinger, Wystawa Plastyków Profesjonalistów Jeleniogórskiego Oddziału ZPAP — 1980

Wrocław, Dolnośląski Przegląd Artystyczny — 1979

15

OPRACOWANIE GRAFICZNE
FILIP FILIPCZUK
ZDJĘCIA
ANDRZEJ JAROCKI